

עת"א 24335/03/15 - ל ב נגד וועדת השחרורים, היועץ המשפטי לממשלה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 24335-03 ב(אסיר) נ' וועדת

השחרורים ואח'

לפני

כב' הנשיא אברהם טל, אב"ד כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטיין

כב' השופטת מיכל ברק נבו

לב

הוותר

נגד

המשיבים

1. וועדת השחרורים

2. היועץ המשפטי למדינת ישראל

nocchim:

הוותר ובא כוחועו"ד יוליאן לנדרמן

ב"כ המשיב 2 עו"ד אלון סzion ועו"ד בילין אלעזר

[פרוטוקול הושמטה]

פסק דין

הוותר מרצה עונש מאסר ראשון למשך 28 חודשים בגין ביצוע מעשים מגונים שבתו ב - 4 הזדמנויות שונות כשהיא הייתה בת 12.5 כמפורט בהכרעת הדין בת"פ 29188-01-14 (בית משפט השלום בכפר סבא) והוא מלין על החלטת המשיבה 1 (להלן: "הוועדה") מיום 2.3.15 שדחתה את בקשתו לשחרור על תנאי בתנאי התכנית הטיפולית של מרכז "התחליה חדשה".

הטענה העיקרית לפי ב"כ הוותר לכתב העתירה ובטעונו בפניו כי שגתה הוועדה כאשר העדיפה את חווות הדעת וג"ע המתנגדת לשחררו של הוותר על תנאי, למורת שאינה מתנגדת ליציאתו לחופשות, על פני חוות דעת מב"ן, המעריכה את מסוכנותו המינית של הוותר כנמכה.

כמו כן טוען ב"כ הוותר כי הוועדה לא התייחסה בהחלטתה לנושא העתירה לתוכנית השיקומית של מרכז "התחליה חדשה" שהונחה בפניו ובפניו.

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

ב"כ המשפט 2 טוען בכתב התשובה כי העוטר נפגש עם נציגת רשות א"א שלא הכינה עבورو תכנית מאוחר שהוא מחייב את ביצוע העבירה ומיחס אותה להפללה מצד בתו ואמה.

על פי רשות א"א עליה אין מחלוקת העוטר אינו מתחרט על מעשיו ולא מגלה אמפתיה כלפי בתו והסביר שגרם לה שכן הוא מחייב את ביצוע המעשים.

ב"כ המשפט טוען כי צדקה הוועדה כאשר העדיפה את חוות דעת וגו"ע על פני חוות דעת מב"ן, שכן וגו"ע לא התעלמה מהתנהנות היחסית של העוטר במהלך המאסר וכן גם לא התעלמה מסוכנותו המינית הנמוכה כפי שנקבעה על ידי מב"ן, אך קבעה כי העוטר אינו מביע נזקנות טיפולית והתרומות של מטופלו כי המוטיבציה שהיתה לו להיכנס לקובוצה הפסיכו-חינוכית לעברינו מין שבה השתתף הייתה מוטיבציה חיזונית בלבד.

עוד טוען ב"כ המשפט 2 כי הקבוצה הפסיכו-חינוכית בה השתתף העוטר אינה מסגרת טיפולית אלא קבוצה חינוכית שבה הוא לא נדרש להתייחס לעבירות נושא מסרו ולתקנים המינימליים שבביצוען.

עיוון בחוות דעת וגו"ע שהוצגה בפני הוועדה ובפנינו אכן מעלה כי היא מייחסת משמעותו להכחשתו של העוטר את ביצוע מעשיו נושא מסרו אך הכחשה זו אינה עומדת בפני עצמה אלא יש לה פועל וכך בכר שהעוטר לא השתלב במהלך מסרו בקבוצה טיפולית ממשמעותית יעדית לעברינו מין, ولو ככל המקחים את ביצוע המעשים, ומ声称 אין לומר כי מסוכנותו פחותה גם אם מב"ן, אשר התייחס למסוכנותו המינית כשהיא עומדת בפני עצמה בלבד, העירק אותה כנמוכה.

אמנם, סעיף 12(א) קובע כי הוועדה לא קובעת שחרורו של אסיר המרצה מסר בגין עבירה מין על תנאי מבלתי שתתקבל לגביו חוות דעת מב"ן (בנסיבות מסוימים המפורטים בסוף סעיף 12(א)) אך סעיף 11 א קובע כי הוועדה לא תחליט על שחרורו של אסיר הנושא עונש מסר בגין עבירה מין במשפה אלא לאחר שתתקבל חוות דעת וגו"ע.

אמנם סעיף 11(א) לא מתנה את שחרורו של העוטר בקבלת חוות דעת חיובית של וגו"ע, אך יש בנסיבות המופיעים בחוות דעת וגו"ע שהוצגו בפני הוועדה ובפנינו כדי להצדיק את החלטתה להעדיין את חוות דעת וגו"ע על פני הערכת המסוכנות הנמוכה של מב"ן ואין לומר כי העדפה זו, בצד העובדה שהעוטר לא עבר הליך טיפולי ממשמעותי במהלך מסרו, הופכת את ההחלטה נושא העתירה לבלי סבירה.

לאור כל האמור לעיל, אנו דוחים את העתירה.

ניתן והודיע היום ג' אדר תשע"ה, 22/02/2015 במעמד ב"כ הצדדים ובהעדר העוטר.

**מיכל ברק נבו, שופטת
ד"ר שמואל בורנשטיין,
שופט**

**אברהם טל, נשיא
אב"ד**

הוקלד דיגיטלי